

Βεροίας: “Ζούμε σε έναν κόσμο γεμάτο προκλήσεις”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Νεομαρτύρων στη Χαλάστρα Θεσσαλονίκης, με την ευκαιρία της εορτής του προστάτου και πολιούχου της πόλεως Αγίου Αθανασίου του Κουλακιώτου χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο, τη Δευτέρα 6 Σεπτεμβρίου το απόγευμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: “Η ομολογία όμως και το μαρτύριο του αγίου νεομάρτυρος Αθανασίου του Κουλακιώτου δεν είχε σημασία μόνο την εποχή κατά την οποία συνέβη. Έχει σημασία και σήμερα, σε μία εποχή που δεν ζούμε βέβαια υπό την εξουσία ενός αλλοθρήσκου κατακτητού, ο οποίος μας ζητά να αρνηθούμε την πίστη μας, ζούμε όμως σε ένα κόσμο γεμάτο από προκλήσεις, σε έναν κόσμο γε-μάτο από παγίδες και πειρασμούς, τους

οποίους χρησιμοποιεί ο πονη-ρός για να μας εξαπατήσει και να μας απομα-κρύνει από την πίστη μας, για να μας απομακρύνει από την ευσέβεια, από την Εκκλησία του Χριστού και την εν Χριστώ ζωή για την οποία αγωνιζόμεθα”.

Παραμονή τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Κουλακιώτου καί ἡ Χαλάστρα ἑορτάζει καί πανηγυ-ρί-ζει τή μνήμη ἑνός ἀπό τούς δύο πολι-ούχους τῆς.

Ἑορτάζει καί πα-νη-γυρίζει τή μνή-μη ἑνός νεομάρ-τυ-ρος, ἑνός γεν-ναίου τέκνου τῆς, πού τόλμησε στά δύσκολα χρόνια τῆς σκλαβιάς, νά σταθεῖ ὄρθιος ἐνώ-πιον τοῦ ἄλλο-θρήσκου κριτοῦ καί νά ὁμολο-γήσει μέ θάρρος καί γενναιότητα τήν πίστη του στόν Χριστό.

Ἑορτάζει καί πανηγυρίζει τή μνή-μη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀθανα-σίου τοῦ Κουλακιώτου, ὁ ὁποῖος ἀντιστάθηκε μέ σθένος προκειμέ-νου νά μήν πέσει στήν παγίδα πού τοῦ ἔστησαν οἱ Τοῦρκοι, γιά νά τόν κάνουν νά προδώσει τήν πίστη του, καί προ-τίμησε τό μαρτύριο προ-κειμένου νά μήν χωριθεῖ ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, προκει-μέ-νου νά δώ-σει ἕνα μήνυμα ἐλπίδος καί αἰσιο-δοξίας στους συμπολίτες του, ὅτι δηλαδή μποροῦν καί ἐκεῖ-νοι νά μένουν πιστοί στόν Χριστό, μποροῦν καί ἐκεῖνοι νά κρατήσουν τήν πίστη τους καί νά μήν ξεγε-λα-στοῦν ἀπό τά τεχνάσματα τῶν κατα-κτητῶν, πού μέ κάθε τρόπο ἐπιχειροῦσαν νά τούς παρασύρουν καί νά τούς κάνουν νά ἀρνηθοῦν τήν πατρώα εὐσέβεια.

Γιατί, ὅπως προσπάθησαν οἱ Τοῦρ-κοι νά παγιδεύσουν τόν ἅγιο Ἀθα--νάσιο, λέγοντας ὅτι δῆθεν ὁμο--λόγησε πίστη στόν δικό τους Θεό, ἄρα ἔπρεπε ἢ νά

δηλώσει επί-σημα ότι αρνεῖται τόν Χριστό ἢ νά πεθάνει, ἔτσι μέ τόν ἴδιο τρόπο προσπαθοῦσαν νά παγιδεύ-σουν καί ἄλλους χριστιανούς, πού πίστευαν ὅτι θά φοβηθοῦν τόν θά-νατο καί θά προτιμήσουν νά ἀρνη-θοῦν τήν πίστη τους.

Καί τό ἐπε-δίω-καν αὐτό οἱ κατα-κτη-τές, γιατί γνώριζαν ὅτι ἂν οἱ πατέρες μας διατηροῦσαν, ἂν καί σκλα-βωμένοι ἐπὶ αἰῶνες, τήν ἐθνική τους ταυ-τότητα, διατηροῦ-σαν τήν ἐθνική τους συνείδηση καί δέν ξεχνοῦσαν οὔτε τή γλώσσα οὔτε τήν ἱστορία τους, αὐτό τό χρω--στοῦ-σαν στήν πίστη τους, τό χρω-στοῦσαν στήν Ἐκκλησία, πού βοηθοῦσε νά μήν ἀφομοιωθοῦν μέ τούς κατακτητές, ὅπως συνέβη μέ ἄλλους λαούς, καί νά μήν χάσουν τήν ἐλπίδα τους γιά τήν ἐλευθερία.

Σέ αὐτή τή δόλια ἐπιδίωξη τῶν κα-τακτητῶν ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Κουλακιώτης ἀντιστάθηκε, ὄχι μό-νο γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά καί γιά ὅλους τούς συμπολίτες του. Ἀντι-στάθηκε μέ τή θυσία καί τό μαρ-τύ-ριό του, ἔστω καί ἂν ἀκόμη καί ὁ ἴδιος του ὁ πατέρας τόν εἶχε ἐγκα-ταλείψει, ἐπειδὴ ντρεπόταν, γιατί νόμι-ζε ὅτι τό παιδί του ἀρνήθηκε τήν πίστη στόν Χριστό.

Ἀντιστάθηκε ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, δίνοντας παρά-δειγμα πίστεως ἀλ-λά καί θάρρους, πού ἐνίσχυσε τήν πίστη καί τή δύναμη ὅσων τόν γνώ-ριζαν καί ὅσων ἔζησαν ἀπό κοντά τήν ὁμο-λο-γία τῆς πίστεως καί τό μαρτύριό του.

Γι' αὐτό καί τόν τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας. Γι' αὐτό καί τόν τιμᾶ ἡ Χαλά-στρα, ἡ γενέτειρά του, ἀλλά καί ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι καί ἰδιαίτέρως ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, καί μάλιστα αὐτόν τόν χρόνο, κατά τόν ὁποῖο ἐορτάζουμε τήν ἐπέτειο τῶν 200

χρόνων από την έναρξη του αγώνος του 1821. Γιατί, όπως είπαμε και μέ άλλες εύκαιρίες φέτος, αν ο Έλληνο-σμός μπόρεσε να αντέξει στά 500 χρόνια της σκλαβιάς και να ξεση-κωθεί για να κερδίσει την έλευθε-ρία του, τό χρωστᾷ και στους νεο-μάρ-τυρες, πού θυσιάσθηκαν και για την πίστη αλλά και για την πατρίδα.

Ἡ ὁμολογία ὅμως και τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ Κουλακιώτου δέν εἶχε σημασία μόνο την ἐποχή κατά την ὁποία συνέβη. Ἔχει σημασία και σήμερα, σέ μία ἐποχή πού δέν ζοῦμε βέβαια ὑπό την ἐξουσία ἑνός ἄλλοθρή-σκου κατακτητοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ζητᾷ νά ἀρνηθοῦμε την πίστη μας, ζοῦμε ὅμως σέ ἕνα κόσμο γεμάτο ἀπό προκλήσεις, σέ ἕναν κόσμο γε-μάτο ἀπό παγίδες και πειρασμούς, τούς ὁποί-ους χρησιμοποιεῖ ὁ πονη-ρός για νά μᾶς ἐξαπατήσει και νά μᾶς ἀπομα-κρύνει ἀπό την πίστη μας, για νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό την εὐσέβεια, ἀπό την Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ και την ἐν Χριστῷ ζωή για την ὁποία ἀγωνιζόμεθα.

Και μπορεῖ ἐμεῖς νά μήν ἀντιμε-τω--πίζουμε τό προφανές δίλημμα πού ἀντιμετώπιζε ὁ ἅγιος Ἀθανά-σιος, νά ἀρνηθοῦμε δηλαδή την πί-στη μας ἤ νά μαρτυρήσουμε γι' αὐ-τήν, ἀλλά ἂν δέν εἴμαστε προσε-κτι-κοί, ἂν ἐνδίδουμε στίς διάφορες προ-κλή-σεις, τότε κινδυνεύουμε σι-γά-σιγά, μέ μικρές κάθε φορές ὑπο-χωρήσεις, στίς ὁποῖες δέν δί-νουμε σημασία, νά ἀπομακρυνθοῦμε και ἀπό την πίστη μας και ἀπό την Ἐκ-κλησία τοῦ Χριστοῦ.

Γι'αὐτό θά πρέπει νά εἴμαστε ἰδι-αί-τερα προσεκτικοί και νά ἀκολου-θοῦ-με μέ

πιστότητα μόνο όσα λέγει ή Έκκλησία μας. Γιατί μόνο άκού-οντας τή φωνή τής Έκκλη-σίας, άκο--λουθοϋμε τόν Χριστό και είμα-στε βέβαιοι ότι ό δρόμος τόν όποίο βαδίζουμε μέ τή χάρη του δέν θά μάς όδηγήσει μακριά του και δέν θά μάς κάνει νά τόν άρνη-θοϋ-με, όπως δέν τόν άρνήθηκε και ό άγιος Άθανάσιος ό Κουλακιώτης, τόν όποίο τιμοϋμε άπό σήμερα.

Άς έπικαλούμεθα τή βοήθειά του και τίς πρεσβεΐες του, ώστε άδια-φο-ρώντας για τίς προκλήσεις τής άμαρτίας και τοϋ κόσμου πού ύπάρ--χουν γύρω μας, νά μένου-με έδραΐοι και άμετακίνητοι στην πί-στη μας, όπως και ό άγιος νεομάρ-τυς Άθανάσιος.

Εΐναι εύκαιρία, άν θέλουμε πράγματι νά τιμήσουμε τόν άγιο Άθανάσιο, νά μιμηθοϋμε τή ζωή του. Δηλαδή τί νά μιμηθοϋμε; Δέν καλούμεθα σέ μαρτύριο, οϋτε νά αλλάξουμε τήν πίστη μας, αλλά νά έχουμε μία πίστη δυνατή, μία πίστη πού νά τήν όμολογοϋμε καθημερινώς στην ζωή μας, σέ κάθε εύκαιρία, όχι νά δραπετεύουμε και νά μή μποροϋμε νά ποϋμε ότι «ναί, είμεθα άνθρωποι τοϋ Χριστοϋ, είμεθα άνθρωποι τής Έκκλησίας, ζοϋμε έν Χριστῶ».

Γιατί διαφορετικά, άν είμεθα χλιαροί, δέν μάς θέλει ό Θεός. Θά μάς έμέσει, λέγει ή Άποκάλυψη, τό Πνεϋμα τό Άγιο, εάν δέν είμεθα ζεστοί στην πίστη μας, εάν είμεθα χλιαροί. Γι' αυτό «στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετά φόβου» και οί άγιοί μας έδῶ, και ό άγιος Άθανάσιος και ό άγιος Ιωάννης, εΐναι παραδείγματα ζωής. Εκείνοι δέν

σκέφτηκαν ούτε τὰ νιάτα τους ούτε τή ζωή τους ούτε τήν περαιτέρω πορεία τους, αλλά μέ ένα λόγο είπαν «ναί, είμεθα τοῦ Χριστοῦ». Καί ἔτσι ἐμαρτύρησαν καί ὁ ἕνας καί ὁ ἄλλος.

Ἄς ἔχουμε, λοιπόν, τήν εὐχή τους καί ἄς πρεσβεύουν καί γιά τόν καθένα μας χωριστά ἀλλά καί γιά τήν πόλη μας καί γιά τήν πατρίδα μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

